

Zafer Nuhoğlu

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

15.04.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Zafer Nuhoğlu

Eserleri:

24 kasım

24 kasım 2007...

yine sensiz ah Şu kasım,
öğretmenim, öğretmenim...
ağabeyim can yoldaşım,
öğretmenim, öğretmenim...

Kayseri'de Gülderen'de,
güle rengini verende,
kara toprak can derende,
öğretmenim, öğretmenim...

aralıktan mayısa dek,
ne el kaldı nede bilek,
dillere kelam mı gerek,
öğretmenim, öğretmenim...

bahar geldi, bahar geçti,
Tanrı seçilmişİ seçti,
beden lahite yerleşti,
öğretmenim, öğretmenim...

al benden de bir o kadar,
can dediğın Can'a bakar,
acı, acı köz olmuş yakar,
öğretmenim, öğretmenim...

annen Şimdi kederlerde,
derman bulunur mu derde,
çınar dallarıyla yerde,
öğretmenim, öğretmenim ...

o kış, mağma oldu aktı,
o kış, yazlardan sıcaktı,
bin yıldız toprağa baktı,
öğretmenim, öğretmenim ...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Ağam

ağama...

Sen gittin gideli bir lahza olsun
Dinmedi gönlümde dinmedi sızın.
Her sabah güneşin doğduğu yerden
Kabrine dolayım ağam, ansızın...

Sen beni düşünme yurdumda öksüz,
Sensiz bir çınarım, yapraksız köksüz...
Ve sensiz hayatım kara, kapkara...
Neyleyim dünyayı yıldızsız göksüz...

Zafer Nuhoğlu

Anlamadın

anlamadınki...

hergün yollarına bağlandı gözüm,
seni sevdiğimi anlamadınki...
umutlar içime hep düğüm düğüm,
seni sevdiğimi anlamadınki...

elini tutarak gözüne baktım,
Göz çukurlarımda yaş oldum aktım,
adım adım örttüm, izini yaktım,
seni sevdiğimi anlamadınki..

o masum gözlerle doğmuş ufkuma,
sis içinden bakan güneşsin bana.
hem Doğukan hemde Batu'sun ama,
seni sevdiğimi anlamadınki...

Zafer Nuhoğlu

Anlamsız

anlamsız goncalar, güller anlamsız,
dikende sevgi var, dikende sevdam.
şu başaklar üçer beşer açar ya,
ekende sevgi var, ekende sevdam.

güneş gurub vakti süzer kıyıyı,
kumsalda köpüren suda yok payı.
can evinde her an kutsal sevgiyi,
duyanda sevgi var, duyanda sevdam.

gir içine öğren, bak ne var kında,
bak bilmediğinin kimler farkında.
sen mutlu ol diye senin kapında,
ölende sevgi var, ölende sevdam.

z.n. 18/01/1979

Zafer Nuhoğlu

Anne

anneme...
gökyüzüne baktım kimseler yoktu,
kapılar yüzüme kapandı anne...
yağmurlar başımı dövdü durdu ah,
sımsıcak koynunda oğuldum, anne.

bulutlar başıma dağ oldu aktı,
damlalar gözümü doldurdu baktı,
şimşekler koynumda yağmuru yaktı,
mayısın üçünde boğuldum anne...

topraktan gelmiştim, koydun toprağa,
hasretim bin kere, hasret kucağa...
bir ezan vaktinde bız sal ocağa,
dök ayak ucuma doğrudum, anne...

Zafer Nuhoğlu

Anneme

koşa koşa geldim ama, sen yoktun,
kapılar yüzüme kapandı anne...
yağmurlar başımı dövdü durdu ah,
o kara bakışlar ne taşmış anne.

bulutlar başıma dağ oldu aktı,
damlalar gözüme alayla baktı,
şimşekler koynumda yağmuru yaktı,
ben kuru derede boğuldum anne.

topraktan geldim ya, bırak toprağa,
hasretim bin kere, hasret kucağa...
bir ezan vaktinde buz koy ocağa,
kardelen elimi tutsana anne...

Zafer Nuhoğlu

Anneme 2

anneme...

bir sela semada gezinirken vah,
ömür dedikleri bir yaşmış anne...
yağmurlar bağrımı dövdü durdu ah,
bu kara topraklar ne taşmış anne.

bulutlar başıma dağ oldu aktı,
damlalar gözüme alayla baktı,
şimşekler koynumda yağmuru yaktı,
issiz lahitlerde boğuldum anne.

topraktan geldim ya, bırak toprağa,
hasretim bin kere, hasret kucağa...
bir ezan vaktinde buz koy ocağa,
ısıtıp üstüme döksene anne...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Ardından

sefil ömür kayalarda köpürdü,
bütün hayallerim yel oldu gitti...
demir çubuk gibi deldi beynimi,
hep yağmur yağarken, el oldu gitti...

Zafer Nuhoğlu

Arzum

seni seviyorum desen bir kere,
bir kere adımı yazsan bir yere,
günahına katsan çizsen bir yere,
kitap gibi baş ucunda saklasan.
z.n.

Zafer Nuhoğlu

Aşkın adı

aşk bir bakışmış gözden gönüle,
hece hece, yaprak yaprak, dal dal,
aşk bir nakışmış, sonra zevk ele,
ben mutlu olayım, sen burada kal

aşk ağlamakmış göze, gönüle,
önce damla, sonra nehir, sonra göl.
ben kocaya gidip, kocayayımda,
sen istersen bekle, istemezsen öl...

Zafer Nuhoğlu

Atilla nuhoğluna

Atilla NUHOĞLU'nun ardından
MERSİYE

Korkut neslinin son mümessilinin ardından...

Tanrıdağı kadar TÜRK, Hira kadar MÜSLÜMAN,
Yaramaza mer'di uslu durana Osman,
Gelir sınıfımıza Sakarya'yı okurdu,
Türkçe'yi zihnimize ilmek ilmek dokurdu,
Adına layık hocam, Sümer'in bağ tacıydı,
Titreirdik,ensemizde Tanrı'nın kırıbacıydı,
Kul sevdiğinden korkar, nasıl korkardık ondan,
İçimizde fisk varsa geçemezdik yanından,
 ki; mazlumun dostu, o ki fakir babası,
Bizi "insan" etmektir onun bütün çabası,
Gittin, Sakarya ksz, gittin, Sümer yetimdir,
Lakin lmedin hocam, niyetin niyetimdir,
Senin durduğun gibi ben de dik duracağım,
İnsanlığa ayyıldız mührünü vuracağım,
Uçmağına uçasın budur Tanrı'dan ricam,
Pir-i Türkistan Ahmet yoldaşın olsun hocam...

muhammed bahadırhan dinçaslan

Zafer Nuhoğlu

Ayrıldık işte

evlenmiştir biliyorum.
ak pabuçlarında gözlerimin izleri...
el ele ıslanırdık yağmur yağarken,
saçları sıırılsıklam,
ellerimde ısınır, üşümezdi elleri...

çocukları vardır,
bilmesem de gözlerinden tanırım...
onlar masum bakar kara, kapkara...
ben bakamam,
utanırım...

şimdi bir dağ arıyorum.
içimdeki özlemi gömebileceğim kadar büyük...
şimdi bir dağ arıyorum.
karanlık kör kuyuları taş.
dantel yakalı kızları ile,
çökmüş mezarımda bedenime arkadaş...

bulamam, umutlarım kapkara.
ölüm, ölüm nedirki, sensizliğin yanında...
sen istedin diye ben bin fatiha olmuşum,
anamın kucagında

Zafer Nuhoğlu

Bekleliyordum

bekeleyordum...

çiçekler dallarda tomurcuk iken,
ben de o aralar emekliyordum.
bu sabah koşarken sonuma doğru,
sonumu yanımda bekeleyordum.

ne bir yıldız gördüm, ne de bir güneş.
ikisi de baktım birbirine eş.
sonra kible dedi, sağıma yerleş.
yerleştim. üç kürek bekeleyordum.

bu muydu ey ömrüm bana verdiğin,
bu muydu revan-ı hayat dediğin.
değdimi sırtıma toprak serdiğin.
bu kadar da erken bekeleyordum.

yağmurlar da senin karanlıklar da,
ben acuze kulun yaranlıklarda,
dostlar meclisinde, ali kırklarda.
semah-ı mevlana bekeleyordum...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Bekleliyordum 2

ey ömrüm!

ey ömrüm bu muydu bana sunduğun,
bu muydu yıllara bakıp kandiğın.
nisan seli gibi geldi de geçti,
bu muydu ikbal-i ikram sandığın ...

bir sabah bakmışsın bir sala vakti,
esselatü diye bir nida aktı.
rüzgarın önünde biçare ömrüm,
daldan yere kadar inen yapraktı...

z.n.

bekleliyordum...

çiçekler dallarda tomurcuk iken,
ben de o aralar emekliyordum.
bu sabah koşarken sonuma doğru,
sonumu yanımda bekleliyordum.

ne bir yıldız gördüm, ne de bir güneş.
ikisi de baktım birbirine eş.
sonra kible dedi, sağıma yerleş.
üç kürek toprağı bekleliyordum.

bu muydu ey ömrüm bana verdiğin,
bu muydu revan-ı hayat dediğin.
değdimi sırtıma toprak serdiğin.
bu kadar da erken bekleliyordum.

yağmurlar da senin karanlıklar da,
ben acuze kulun yaranlıklarda,
dostlar meclisinde, ali kırklarda.
semah-ı mevlana bekleliyordum...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Beni de götür

beni de götür...

giderken beni de al götür şimdi
bırakma toprağın soğuk bağına.
hiç deme yüküm çok sen burada kal
götür merhem eyle ağrılarına.

son bahar geçiyor kış uzak değil,
kırık bir dal gibi üstüme eğil,
hani hayır derken kırdığın sefil,
bugünden katılsın yarınlarına...

ne kaldı önümde gel de görüver,
kırk yıllık özlemi yarın geri ver.
yarın da geçerse maziye döner,
karanlıklar çöker anılarına.

gözlerin gönlümden çalmış sevdamı,
hayırlara sarmaladım belamı,
boğazımda düğümlenen kelamı,
seviyorum de yakiver narına...

ta uzaktan yakın gelen ülküsün,
kırk yıllık hasretim kül olsun sönsün,
küllerinden doğan sevgilin dönsün,
dönsün taş yüklenmiş katarlarına...

Zafer Nuhoğlu

Beni öldür

beni öldür...
beni öldür...

yağmur yakan dudağını,
koy alnıma beni öldür...

namlu namlu, mermi mermi,
say alnıma beni öldür...

avucunu buse doldur,
yay alnıma beni öldür...

gördü gördü, inanmadı,
oy gözümü beni öldür...

seni dağda havan sandı,
soy sözümü beni öldür...

öldür öldür,öldür öldür,
al sevgini beni öldür...

Zafer Nuhoğlu

Benim ağam

Yağmurları ip ip topla,
Sar boynuna ağam beni.
Kopar daldan yaprak yaprak,
Ser yoluna ağam beni...

Gündüzlerde gecelerde,
Cümlelerde hecelerde,
Adım başı köşelerde,
Gör yanında ağam beni...

Küçüldüm de sona geldim,
Bak doğduğum ana geldim,
Mezarında şana geldim,
Al yanına ağam beni...

Bilmez misin ne haldeyim,
Özleminle kederdeyim,
Bir ben yalnız seninleyim,
Bil sağında ağam beni...

Bu ayrılık ölüme eş,
Kerbelanın çölüne eş...
Zulümle eş, zulümle eş,
Duy dünyada ağam beni.

Zafer Nuhoğlu

Benim ağama

benim ağam!

Yağmurları ip ip topla,
Sar boynuna ağam beni.
Kopar daldan yaprak yaprak,
Ser yoluna ağam beni...

Gündüzlerde gecelerde,
Cümlelerde hecelerde,
Adım başı köşelerde,
Gör yanında ağam beni...

Küçüldüm de sona geldim,
Bak doğduğum ana geldim,
Mezarında şana geldim,
Al yanına ağam beni...

Bilmez misin ne haldeyim,
Özleminle kederdeyim,
Bir ben yalnız seninleyim,
Bil sağında ağam beni...

Bu ayrılık ölüme eş,
Kerbela'nın çölüne eş...
Zulümle eş, zulümle eş,
Duy dünyada ağam beni.

zafer nuhoğlu 2010

Zafer Nuhoğlu

Berbat hallerim

sevginden ne berbat hallere düştüm,
herşeyim tamam da tek aklım noksan.
kim hıyar dediyse tuza üşüştüm,
geberip gitsemde sende kurtulsan...

Zafer Nuhoğlu

Bir bahar ayazı

bir bahar ayazı senin gidişin
yazıma mı kansam, kırağıma mı
gün biter ay doğar hep peşindeyim
kafama mı sıksam ayağıma mı

hasretine sardım kucaklarımı
yollarına serdim şafaklarımı
kördüğüm o köşe bucaklarımı
koyunmamı sarsam sağ yanıma mı

ben bugün bir tuhaf hallere kaldım
hayalden kurtuldum hayale daldım
mehtabı gün sandım düne uyandım
anımamı baksam yarınıma mı

alnımda yılların derin izleri
tepetaklak her şey gerisingeri
neleri kaybettim bilsen neleri
canıma mı yansam cananıma mı

rüyamda görmüşüm kendimi düşte
rüyamda bin parça olmuşum işte
o kaz dağlarından ben bu gidişle
dünyama mı insem mezarıma mı

Zafer Nuhoğlu

Bir bası sabah gibi

bir badı saba gibi saçlarından tutsamda
şöyle yanaklarını efil efil okşasam.
kucağında sefil bir çocuk gibi yatsamda
sabahın fecri ile usul usul uyansam

gurub vakti sonsuza diksem kör gözlerimi
yıldızların ardına baksam arasam seni
defter-i kebirle nakşetsem sözlerimi
sonra bir ölü gibi sağ yanıma yaşlansam.

anlatamam bugün ben hiç bilmediğim beni
söz bitse, kelam bitse, boyunu geçse eni,
ah bir bulsam bir bulsam bir gönülden seveni
düşsem balıklı göle kor ellerinde yansam...

Zafer Nuhoğlu

Bir geçmiş

ılgın ılgın bakar o, avlusuna aldanma,
eğil bak yosun tutmuş avludaki kayalar.
bizde yıkık ocaklar yıkar benliğini de,
sevdana yoldaş olur, geleceğini çalar...
z.n.

Zafer Nuhoğlu

Bir masum gülüş

bir masum gülüş
bir masum gülüş ve hüzünlü bakış,
içinde bir aşkın sırrını saklar.
kalemin mektuba çizdiği nakış,
düne mazi olur, günü yasaklar.

dilinin ucunda nutkun tutulur,
yaşanan her sevda yürekte durur.
karanlık akşamlar yorganın olur,
sarar bedenini korkunu aklar.

ne kadar unuttum desen, boşuna,
unutulduğun da gitse zoruna,
rüzgarın önünde varır sonuna,
dalından toprağa düşen yapraklar.

z.n. çanakkale/2020

Zafer Nuhoğlu

Bir sabah

bir yağmur sabahı yüzünü görsem,
ıslak ellerimle alınını silsem,
giderken ardımda ne kaldı diye,
şöyle bir baksamda, sonrada ölsem...
z.n.

Zafer Nuhoğlu

Bir sabaha

ağam'a...
bir yağmur sabahı yüzünü görsem,
ıslak ellerimle alnını silsem,
giderken ardımda ne kaldı diye,
hep baksam, hep baksam, sonrada ölsem...

Zafer Nuhoğlu

Bir sevda

bir sevda

bir sevda özledim kendi içimde,
ay çiçeği gibi güneşe baksın.
kırağı otursun yapraklarına,
otursun dalını kökünü yaksın.

yumasın saçını yağmurlar karlar,
yağmurlar, tomurcuk olur ağlarlar,
topraktan başını kaldırsın bağlar,
kara üzüm gibi takılar taksın.

ey benim sevdiğim, taht-ı sarayım,
kalbimin sultanı, peyker-i ayım,
mehtapsız leyl'leri, gün gün sayayım,
ruz u şeb taş olsun içime aksın.
z.n.

Zafer Nuhoğlu

Bir taşlama

bahçeli ve taifesine...

mhp'de zararı fitretmeye ne gerek,
budalalarda kafa, su taşıyan boş elek...
şimdi dövün istersen, sen de sakarya gibi,
yüzüstü sürünesin, lider misin dümbelek ?

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Bir tek sen

bir tek sen, yalnız sen, hep sen, sen sen sen...
varlık ateşimi sen serinlesen
gül-i zar sevdanı lebime verip
seninim, seninim, seninim desen...

bilsemki kabe'mi sana döndürsem
yasinim sen olsan hayali görsem,
mah peyker, mihrümah, lefzinle bir kez,
benimsin benimsin, benimsin desen...

Zafer Nuhoğlu

Bu muydu

bu muydu

ey ömrüm bu muydu bana sunduğın,
bu muydu yıllara bakıp kandiğın.
nisan seli gibi geldi de geçti,
bu muydu ikbal-i ikram sandığın ...

bir sabah bakmışsın bir sala vakti,
esselatü diye bir nida aktı.
rüzgarın önünde biçare ömrüm,
daldan yere kadar inen yapraktı...

Zafer Nuhoğlu

Bu yaşımda bile

bu yaşımda bile...

miskal olsa hüznün kahreder beni,
ağustosta buz keserim, donarım.
gerçeğinden geçtim, masum ve yeni
yalanına çocuk gibi kanarım.

dedim ya yağmurun saçları diye,
saçların koynumda hala hediye,
bu yaşta vallahi bilemem niye,
içten içe köz olmuşum yanarım.

okunmuş, sihirli peri nefesi,
uyanır soramam bu neyin nesi.
karanlık çöktüğü her yaz gecesi,
yıldızlara bakar seni anarım.

gönlümde taht kuran sen ilk sevgili
ömrümle bulanık ilkbahar seli.
o dediğin gibi deliyim deli,
beni kaybetmişim, seni ararım...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Bu yaşımda bile

bu yaşımda bile...

miskal olsa hüznün kahreder beni,
ağustosta buz keserim, donarım.
gerçeğinden geçtim, masum ve yeni
yalanına çocuk gibi kanarım.

dedim ya yağmurun saçları diye,
saçların koynumda hala hediye,
bu yaşta vallahi bilemem niye,
içten içe köz olmuşum yanarım.

okunmuş, sihirli peri nefesi,
uyanır soramam bu neyin nesi.
karanlık çöktüğü her yaz gecesi,
yıldızlara bakar seni anarım.

gönlümde taht kuran sen ilk sevgili
ömrümle bulanık ilkbahar seli.
o dediğin gibi deliyim deli,
beni kaybetmişim, seni ararım...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Cenaze

ağama...

bir yıldız kaydı gökten,
kaydı, düştü toprağa...
birmilyon tuğ yürüdü,
önlerinde bir ağa !

Zafer Nuhoğlu

Çeçen

bir yaprak düştü toprağa,
eğildi üstüne dalı.
yağmur duvak oldu dağa,
kar topladı kara çalı...

Zafer Nuhoğlu

Çınar

bir çınar vardı bende,
dallarını su yudu,
ne çileler bedende
uyudu da uyudu...

Zafer Nuhoğlu

Dedeme

çemişgezek yayla,çakallar bozkurt,
sil göz çukurunu dede ağlama...
sevdan yağmur yağmur, omzunda yurt yurt,
sil göz çukurunu dede ağlama...

bir hayali yetmiş yıldır taşıdın,
dualarla, salavatla taşındın...
dolunayda yağmur yağdı islandın,
sil göz çukurunu dede ağlama...

Zafer Nuhoğlu

Değirmen

değirmen

ipsiz,merdivensiz, körkütük kuyu,
yorgun bedeniyle başsız değirmen.
nice varlığının ekmeği suyu,
ölüm orucunda aşsız değirmen...

mevlana odiyla yandığım mekan,
sevdama bin kere kandığım mekan,
dedemin sevdası sandığım mekan,
yağmurlar yağarken yaşsız değirmen...
z.n.

Zafer Nuhoğlu

Değirmen2

değirmen

ipsiz,merdivensiz, körkütük kuyu,
yorgun bedeniyle başsız değirmen.
nice varlığının ekmeği suyu,
ölüm orucunda aşsız değirmen...

mevlana od'uyla yandığım mekan,
taşını semahta sandığım mekan,
sevdama bin kere kandığım mekan,
limanda çatısız, ıssız değirmen.

Zafer Nuhoğlu

Dilek

bir badı saba gibi saçlarından tutsamda
şöyle yanaklarını efil efil okşasam.
kucağında sefil bir çocuk gibi yatsamda
sabahın fecri ile usul usul uyansam

gurub vakti sonsuza diksem kör gözlerimi
yıldızların ardına baksam arasam seni
defter-i kebirle nakşetsem sözlerimi
sonra bir ölü gibi sağ yanıma yaşlansam.

anlatamam bugün ben hiç bilmediğim beni
söz bitse, kelam bitse, boyunu geçse eni,
ah bir bulsam bir bulsam bir gönülden seveni
düşsem balıklı göle kor ellerinde yansam...

Zafer Nuhoğlu

Doğukan ve yağmur

bir beyaz yakalık, bir nurlu talih,
sağımda, solumda, yağmur yağarken...
bağrımda Doğukan evlad-ı salih
kucağım sımsıcak, yağmur yağarken...

Zafer Nuhoğlu

Dumanıçe

dumanıçe...

efkarını duman sarmış,
beter efkarları varmış,
gözü kapalı bakarmış,
gönül gözsüz dumanıçe...

adliyede ataköyde,
maltepe'de kadıköyde
gülderen'de bizim köyde
sessiz sözsüz dumanıçe...

kara buluttan saçları
hayratın deresi kaşları
yirmi yirmibeş yaşları
aşksız meşksiz dumanıçe...

kumuş içinde kestane,
kestane bana bahane
ah elinmiş ah daha ne
kalpte öksüz dumanıçe.

dolunay aya özelmiş
ay dolunayda güzelmiş
kainat elele vermiş
kendi eşsiz dumanıçe...

bir aşk, bir varmış bir yokmuş,
her gönülde aşk bir okmuş,
na mağlûbe zafer çokmuş
aşkı sessiz dumanıçe

ne demiştik ne yaşadık
birlikte dağlar aşardık
ayrılığı biz başardık
şimdi dilsiz dumanıçe...

şehirliydi köye geldi
köyde kimlerle eğlendi
bizim ilçeyi beğendi
ilsiz dilsiz dumanıçe.

dumanıçe dumanıçe
varlığım karıştı hiçe
sor kabuğu hele içe
içi bizsiz dumanıçe

Zafer Nuhoğlu

Dumanıçe 2

bir pir varmış...

dumanıçe, dumanıçe...
köz dışarı duman içe.
bir kül döküldü başıma
duman duman, dumanıçe...

kara saçlar, kara kaşlar,
karadan kara, bakışlar.
sağ yüzüm göğsünde kışlar,
çıtı pıtı dumanıçe...

hece hece, lime lime,
paramparça, bin kelime.
nakış nakşetmiş kilime,
yüzbin hale, dumanıçe...

z.n. gülderen / 2019

Zafer Nuhoğlu

Dumanıçe 3

dumanıçe...

efkarını duman sarmış,
beter efkarları varmış,
gözü kapalı bakarmış,
gönül gözsüz dumanıçe...

adliyede ataköyde,
maltepe'de kadıköyde
gülderen'de bizim köyde
sessiz sözsüz dumanıçe...

kara buluttan saçları
hayratın deresi kaşları
yirmi yirmibeş yaşları
aşksız meşksiz dumanıçe...

kumuş içinde kestane,
kestane bana bahane
ah elinmiş ah daha ne
kalpte öksüz dumanıçe.

dolunay aya özelmış
ay dolunayda güzelmiş
tabiat elele vermiş
kendi eşsiz dumanıçe...

bir aşk, bir varmış bir yokmuş,
her gönülde aşk bir okmuş,
na mağlûbe zafer çokmuş
aşkı sessiz dumanıçe

ne demiştik ne yaşadık
birlikte dağlar aşardık
ayrılığı biz başardık
şimdi dilsiz dumanıçe...

şehirliydi köye geldi
köyde kimlerle eğlendi
bizim ilçeyi beğendi
ilsiz dilsiz dumanıçe.

dumanıçe dumanıçe
varlığım karıştı hiçe
sor kabuğu hele içe
içi bizsiz dumanıçe

Zafer Nuhoğlu

Dün

Dalga dalga tebessümün içimde,
Çalkalandı ve yaşlandı gözlerim.
Sen gittin ya ardın sıra baktılar,
Yol boyunca çiğnediğin izlerim.

İlahi kanundan kaçırım sandın,
Bocaladın türlü renge boyandın,
Bir haz oldun ta göğsüme dayandın,
Seke seke seni sevdi sözlerim.

Deniz yatağında baştan kurudu,
Yosun bağlar diye kayaya vurdu,
Parmak parmak oldu çırpındı durdu,
Ellerine hasret kaldı ellerim.

Bakamaz dudağın ıslak buseye,
Hilalsin, değersin erişilmeye,
Omzunda ıslanıp köpürsün diye,
Saçlarında bulut oldu nefesim.

Parmaklık ardından bakar zindana,
Nurdan renk katarsın yaslı dünyama,
Kafeste değildim özgürdüm ama,
Endamınla ağ ağ oldu her yerim...

Zafer Nuhoğlu

Elin eli

sen beni bırakma elin eline
üzülürüm kahroluyorum ölürüm
dola beni diken diken diline
inme gelse yollarında yürürüm

yeterki bir sabah kapıya çıkıp
yoluma bir bakraç bir tas su döküp
o kuğu boynunu masumca büküp
sen bakiver ben nereden görürüm

Zafer Nuhoğlu

Ey sevgili

ey sevgili...

her lahza içime aydınlık dolar
cemalin aklıma gelince senin
hasretine doyar mıyım bilemem
bir gün vuslatına erince senin

yağmurla birlikte yağarsın başa
rastık gecesisin kirpikte kaşa
ebrusu cehennem olur nakkaşa
poyraz'ın kiblede esince senin

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Ey sevgilim

ey sevgili !
mor g lleri engin gönlüne sunsam rüyamda,
bin yildızlı Kehkeşan'la rahlem olsan dünyamda...

Zafer Nuhoğlu

Gece yüzün

gece karanlığı gibidir yar nazarın, korkutur beni,
ellerimi kapatırım yüzüme, öyle görürüm seni...

Zafer Nuhoğlu

Gittin

gittin

işte gittin... işte gittin...
anladımki çekip gittin..
bakamadım karanlığa,
yol yol oldun, yoldun gittin...

Zafer Nuhoğlu

Gözlerin

gel, saçını üç hilalle sarayım,
aç alnını, dolunayı boyayım,
öl de bana toprağıma doayım,
yeterki yolumda gezsın gözlerin...

seni sevdiğimi biliyorsun ya,
esir kamplarında görüyorsun ya,
ha Ötüken, ha Semerkant, ha Konya
yeterki Turan'a gülsün gözlerin.

Zafer Nuhoğlu

Gözlerine

derinden derine temaşa eyler,
sükütuna sarmaş dolaş gözlerin.
bir nazlı bakışla, bin türkü söyler,
kaş altında, yerde gezen gözlerin.

uykusunda aşktır, nurdur, ziyadır,
hakikatten öte düştür, rüyadır,
hacer-ül esved'den daha hayadır,
sırdaşım, yoldaşım, mahzun gözlerin.

ayaz gecelerde göktaşu gibi,
sahipsiz gönlümün gerçek sahibi,
altmışbeş yaşımın en zor tabibi,
masal, darbimesel, şiir gözlerin.

ağlarken bir başka, gülerken başka,
kirpikte yaşını silerken başka,
bedduada dua dilerken başka,
tütsülü başımda kurşun gözlerin.

Zafer Nuhoğlu

Gurub vakti

tatil...
gurub vakti bulutlar yüzdüğü gökte dursa,
hayaline baktığım yolda yollar yorulsa,
köprüse, çalkalansa, yatağında durulsa,
taş kabirde bulacak huzuru habb-i gönlüm.

z.n.sarımsaklı/2019

Zafer Nuhoğlu

Gün doğarken

gün doğarken

müezzinim öldü ama, seccademsin gün doğarken..
hayallerim lime lime, uykusuzum gün doğarken...
zaman nedir bilmez oldum, hep yorgunum gün doğarken...
al ömrümü ömrüne kat, öldür beni gün doğarken...

Zafer Nuhoğlu

Güz yağmurunda

dallarımı saçında tut,
kes, bedenim toprak olsun...
köklerime sal suyunu,
hayallerim yaprak olsun...

yağmur yağarken...
yağmur yağarken...

Zafer Nuhoğlu

Hasret

nefretin dağlara tırmandı durdu,
yazma dedin, sildin hecelerimi...
adım adım yola revan ettinde,
gündüzüme sardın gecelerimi...

bir yağmur sabahı yüzünü görsem,
ıslak ellerimle saçını örsem,
giderken ardımda ne kaldı diye,
hep baksam, hep baksam, sonrada ölsem...

Zafer Nuhoğlu

Hasretin

rüzgarın saydığı kum teneleri,
bereler yüzümü sen yoksun sevdam
sadakta durmayan yayda durmayan
gönülden gönüle bin oksun sevdam.

ben seni koymuşum başım üstüne,
bugünden yarına, bırakmam düne,
velevki bedenim yerde sürüne,
gün batsın ay doğsun sen haksın sevdam

el ele tutuşan iki pamukçuk
vadideki siste korkak ve uçuk
benimde bu siste ayarım bozuk
gel otur yanıma el baksın sevdam

Zafer Nuhoğlu

Hayallerin

hayallerin

hayallerin, hülyaların, hazların,
içimde müteal bir sevdan vardı.
ıslak buselerin, bildik nazların,
ruhumda sızısı, yarası kaldı.

bir cemre tomurcuk açan baharın,
her tane yağmurun içinde varın
sevincin, gülüşün, neşen, ahzarın
herşeyin bir meçhul mazide faldı.

düşlerime yorgan bütün geceler
bütün şiirlerim, bütün heceler
kekeme dilimden o mucizeler
bilmedim nezdinde büsbütün yaldı

ah divane aklım ah şaşkın başım
üç tesbihe bedel çocuksu yaşım
yüzüme gözüme döktüğün aşım
sana arı sütü bana da baldı...

Zafer Nuhoğlu

Hayallerin 2

hayallerin

hayallerin, hülyaların, hazların,
içimde müteal bir sevdan vardı.
ıslak buselerin, bildik nazların,
ruhumda sızısı, yarası kaldı.

bir cemre tomurcuk açan baharın,
her tane yağmurun içinde varın
sevincin, gülüşün, neşen, ahzarın
herşeyin bir meçhul mazide faldı.

düşlerime yorgan bütün geceler
bütün şiirlerim, bütün heceler
kekeme dilimden o mucizeler
bilmedim nezdinde büsbütün yaldı

ah divane aklım ah şaşkın başım
üç tesbihe bedel çocuksu yaşım
yüzüme gözüme döktüğün aşım
sana arı sütü bana da baldı...

Zafer Nuhoğlu

Hayat

bir toprak düştü damdan,
düştüğü yerde rüzgar...
umutsuz bir çirpiniş,
sevdam... hepsi o kadar !
z.n.

Zafer Nuhoğlu

Hele

hele bir

hacerül esved'e sürdüm yüzümü,
üç tuğlu mızrakla oyduım gözümü,
çelik bıçaklarla kestim sözümü,
vallahi, billahi, unutamadım !
yeminler olsunki bin pişman oldum
kula kum olmuşum, gelde gör hele.

Zafer Nuhoğlu

Hey sevgili

ey sevgili, al ruhumu hizmetkarın eyle de,
diledikçe koy toprağın kaya yüklü bağına.
bu hasreti bir anneme, bir rüzgara söyle de,
yaylalarda kara kışlar secde etsin dağına...

Zafer Nuhoğlu

İçimdeki çocuk2

içimdeki çocuk

içimdeki çocuk al senin olsun,
götür sarayına köle, kul eyle.
yüreğine kırkbin ateş, kül dolsun,
gözlerine mil çek kendi eliyle...

kaz dağlarından çalılar toplat,
yüklerine yük kat, derdine dert kat.
ne bir sevgi göster, ne de bir şevkat,
kendine esir et kendi diliyle...

silme gözlerini karanlık baksın,
kebair-i küfrü, gönlünü yaksın,
bırak mazisini dün de yaşasın,
lafzını taşa çal kendi sözüyle...

ne sevgini görsün ne bir sadakat,
götür pazarlarda mezatlarda sat.
şiir defterini kör kuyuya at,
sonsuzluğa baktır kendi gözüyle...
z.n. 2020

Zafer Nuhoğlu

İkimiz

sen bir değirmenin taşı,
ben taş altındaki darı,
ezer kırar un eylersin
aratırsın her ambarı

değirmenlerde ikimiz,
doldururuz her ambarı...

Zafer Nuhoğlu

İnkisar

inkisarım sana...

tebessümün şeytancaymış,
bir gözün bin bela imiş,
dilin derde deva imiş,

kirpiğin gözüne batsın,
eşşek arıları soksun,
cesedin leş gibi koksun,

ağrıların hiç gitmesin,
sızılarının hiç bitmesin,
dudağın dudak öpmesin,

her gece kabus göresin,
kalkınca kan tüküresin,
bayram gelmeden ölesin,

her adımda gam bulasın,
mutluluktan dem vurasın,
timsahlara yem olasın,

iki gözün ırmak olsun,
eteklerin yaşla dolsun,
o gül benzin gazel olsun,

gün görmesin dertsiz başın,
zindanlarda yaşayasın,
ak kefene sarılasın,

inim inim inleyesin.
lime lime can veresin.

sırt üstü can çekişesin.
çarşafalara yapışasın.

nar içinde kavrulasın.
küller gibi savrulasın.

dört kolluda taşınasın.
teneşirden kazınasın

inledikçe inleyesin.
yılan gibi sürünesin.

alev gibi titreyesin.
köpük gibi eriyesin.

katran gibi kararasın.
akbabalara kalasın.

seni bir ihtiyar alsın,
gece gündüz ağlayasın,
dilsiz, kötürüm kalasın,

nemrut gibi yıkılasın.
firavuna dost olasın.

cennet yüzü görmeyesin,
cehennemden çıkmayasın,
aydınlığa bakmayasın,

yağmur yağarken ölesin.
misk-ü amber sürülesin
dolunaylarla gülesin.
ve gönlüme gömülesin...

Zafer Nuhoğlu

İnkisarım

inkisarım sana...

tebessümün şeytancaymış,
bir gözün bin bela imiş,
dilin derde deva imiş,

inim inim inleyesin.
lime lime can veresin.

kirpiğin gözüne batsın,
eşsek arıları soksun,
cesedin leş gibi koksun,

sırt üstü can çekişesin.
tahtalara yapışasın.

ağrıların hiç gitmesin,
sızıların hiç bitmesin,
dudağın dudak öpmesin,

nar içinde kavrulasın.
küller gibi savrulasın.

her gece kabus göresin,
kalkınca kan tüküresin,
bayram görmeden ölesin,

dört kolluda taşınasın.
teneşirden kazınasın.

her adımda gam bulasın,
mutluluktan dem vurasın,
timsahlara yem olasın,

inledikçe inleyesin.
yılan gibi sürünesin.

iki gözün ırmak olsun,
eteklerin yaşla dolsun,
peyker yüzün gazel olsun,

alev gibi titreyesin.
köpük gibi eriyesin.

gün görmesin dertsiz başın,
zindanlarda yaşayasın,
ak kefene sarılasın,

katran gibi kararasın.
akbabalara kalasın.

seni bir ihtiyar alsın,

gece gündüz ağlayasın,
dilsiz, kötürüm kalasın,

nemrut gibi yıkılasın.
firavuna dost olasın.

cennet yüzü görmeyesin,
cehennemden çıkmayasın,
aydınlığa bakmayasın,

yağmur yağarken ölesin.
misk-ü amber sürülesin
ruhunla bana gelesin,
dolunaylarla gülesin.
ve gönlüme gömülesin...

elazığ / 1979

Zafer Nuhoğlu

İtiraf

itiraf

mezarlıktan geçen yol gibi gece,
içimi titreten korku gibisin.
aruzda gl-i zar,  dilimde hece
kelime kelime aşkın iisin.

ne sabasın, nede bir akşam yeli,
ebruda bir fırça, bir peri eli
hani o son bahar gittin gideli
yarın döneceğim diyen sen misin?

ka gecedir bilmem ayazlarda sen,
selviler altında beyazlarda sen
göklere yükselen niyazlarda sen
yıldızların değil, sade benimsin.

yağmurlar yumasin bal saçlarını
kirpikler dvmesin yay kaşlarını
en hırçın fkenle at taşlarını
o öfken başımda, göğsümde dinsicin.

Zafer Nuhoğlu

İtiraf 2

itiraf...

mezarlıktan geçen yol gibi gece,
içimi titreten korku gibisin.
aruzda gl-i zar, dilimde hece
kelime kelime aşkın dibisin.

ne sabasın, nede bir akşam yeli,
ebruda bir fırça, bir peri eli.
hani o son bahar gittin gideli,
yarın döneceğim diyen sen misin?

ka gecedir bilmem ayazlarda sen,
selviler altında beyazlarda sen,
göklere yükselen niyazlarda sen,
yıldızların değil, sade benimsin.

yağmurlar yumasın bal saçlarını,
kirpikler dövmesin yay kaşlarını,
en hırçın öfkenle at taşlarını,
o öfken başımda, göğsümde dinsin.

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Kalem

karakalem...
yazamam kara kalem...
tutsağım öldüm öldüm
sin bana karakalem...

Zafer Nuhoğlu

Kankam

sevdami hiçe sayan,
yağmur yağmur koklayan,
sinesinde toplayan
topraktır benim kankam...

Zafer Nuhoğlu

Kara güller

kara güller...
kara gözden daha mı alımlı kara güller,
kara kaştan daha mı çalımlı kara güller...
ayuçlanmış, ezilmiş çizgi çizgi yaprağı,
ağlamış hep ağlamış, sararmış kara güller...

Zafer Nuhoğlu

Kara kalem

karakalem...
göze mil kara kalem...
benim benim sanırdım...
elinmiş karakalem..

Zafer Nuhoğlu

Kara kalem 3

kara kalem,
kara kalem,
gözde mil kara kalem,
sadahta durmaz lanet,
kalpte ok karakalem...

Zafer Nuhoğlu

Kaz dağları

hatırla sevgilim kaz dağlarını,
hatırla kıvrımlı dar yollarını,
gel dola boynuma kör kollarını,
boynum da koynum da al senin olsun.

Zafer Nuhoğlu

Kediler

telefon dinlemeleri ve beklentiler:

kediler mart başında bilir misin sen ne yer,
bin aşkı bir fareye gör nasıl tercih eder.
tek ite duyulmadan kiremitlerde tekir,
sevgisi var, aşkı var, gezer habire gezer...

Zafer Nuhoğlu

Kelebekler

tutunsa da ak yelkene yol alamaz hep bekler,
deniz bilmez, dalga bilmez ömürsüz kelebekler...

Zafer Nuhoğlu

Kın

kın

Gir içine öğren bak ne var kında,
Bak, bilmediğinin kimler farkında...
Şen mutlu ol diye senin kapında,
Ölende sevgi var ölende Nihan...

Zafer Nuhoğlu

Kıskandım seni

Mağrur adımlarla çıkma sokağa,
Baştığın taşlardan kıskandım seni.
Çise değmiş papuçların ucuna,
Yağmurdan bataktan kıskandım seni..

Önünden arkandan kaldırım uzar,
Sağından solundan eğilir bakar,
Ah deli şelale beline akar,
Sirtında sağından kıskandım seni.

Zafer Nuhoğlu

Kör akşamlar

yalnızım, sensizim kör akşamlarda,
korkuyorum, hep hayal görüyorum...
bıraktığın yerde, metruk damlarda,
fecr aydınlanıyor ben ölüyorum...

titrek bir kaçamak gibisin, serde,
korkunun ruhumu boğduğu yerde.
hasretin düşünce gönlüme bir de,
duymadığın, türküler söylüyorum...

gittiğin o gece gökler ağladı,
gökler yere indi yere sığmadı...
son veda lefzine dayanamadı,
sana ilk sevdamı tek bölüyorum...
z.n.

Zafer Nuhoğlu

Kum taneleri

rüzgarın saydığı kum teneleri,
yaralar yüzümü sen yoksun sevdam
sadakta durmayan yayda durmayan
gönlünden gönlüme bin oksun sevdam.

ben seni koymuşum başım üstüne,
bugünden yarına, bırakmam düne,
velevki bedenim yerde sürüne,
gün batsın ay doğsun sen haksın sevdam

Zafer Nuhoğlu

Mermi mermi

sevgilisiz sevgililer gününden, bana ne !..

karanlıklarda bir ağa,
mahşerler kalkar ayağa,
nehirler tırmanır dağa,
akar akar durulurum...

ötelerin sıcaklığında,
köz pişiren ocağında,
son resulün kucağında,
adım adım yorulurum...

önüm şimdi bir uçurum,
kah yürürüm, kah dururum,
mezar taşının başında,
mermi mermi vurulurum...

zafer nuhoğlu 2012

Zafer Nuhoğlu

Mezarlık yolu

mezarlıktan geçen yol gibi gece,
içimi titreten korku gibisin.
aruzda gl-i zar,  dilimde hece
kelime kelime aşkın iisin.

ne sabasın, nede bir akşam yeli,
ebruda bir fırça, bir peri eli
hani o son bahar gittin gideli
yarın döneceğim diyen sen misin?

ka gecedir bilmem ayazlarda sen,
selviler altında beyazlarda sen
göklere yükselen niyazlarda sen
yıldızların değil, sade benimsin.

yağmurlar yumasin bal saçlarını
kirpikler dvmesin yay kaşlarını
en hırçın fkenle at taşlarını
o öfken başımda, göğsümde dinsicin.

Zafer Nuhoğlu

Müfit çökmeze

sevgili kardeşim müfit çökmez'e,

her lahza içime aydınlık dolar,
cemalin aklıma gelince senin...
hasretine doyar mıyım bilemem,
bir gün vuslatına erince senin...

Zafer Nuhoğlu

Nihan

ali kederimde ömrü saadet
bahşeder gönlüme gül sesin nihan
hem cefakar hem de vefakar anne,
ezelden ebede didesin nihan

huzurum sevgilim hem arkadaşım
gönlümün otağı asil yoldaşım
ruhumun açlığı pınarım aşım
alnıma taht kuran busesin nihan

Zafer Nuhoğlu

Öğretmenlerin günü

öğretmenlerin günü...

Bir yıldız inse gökten küheylanım olsa da,
Tutsam eteklerinden arşa doğru yol alsam.
Gecenin karanlığı düşlerime dolsa da,
Ömrümün horonunda başparmağa kol olsam...

Sonra düşsem dağlardan çiğ gibi, bulut gibi,
Topraklara karışsam, nağmelere pul olsam.
Serilsem yaylalara ayyaş, serhoş, dut gibi,
Kalkamasam ayağa bir acuze kul olsam...
z.n.

Zafer Nuhoğlu

Ömürsüz kelebekler

tutunsa da yelkenlere yol alamaz hep bekler,
deniz bilmez, dalga bilmez ömürsüz kelebekler.

Zafer Nuhoğlu

Rahle

ey sevgili !
mor gülleri engin gönlüne sunsam rüyamda,
bin yıldızlı Kehkeşan'la rahlem olsan dünyamda...

Zafer Nuhoğlu

Saçların

Saçların...

Kara bulutlara nispet ediyor,
Sirtında şelale beter saçların.
Kamyona yük etsem ağır geliyor,
Kim ne derse desin, yeter saçların.

Bir gece yüzüme salsan da olur,
Sabahlara kadar kalsan da olur.
Savurup güllerden alsan da olur,
Bin eda burgulu tel tel saçların.

Dağlara yamaçtır, yaylalara yel,
Gerdanda heyelan ırmaklarda sel.
Yağmur duasında ne olursun gel,
Bir yaz fırtınası gibi saçların.

İsterim üstümde toprağım olsun,
Toprakta benimle birlikte solsun.
Süzülsün buluttan, sağıma dolsun,
Kabarmış gök gibi hırçın saçların.

Şimdi darmadağın olsa da her yer,
Vallahi de değer, billahi değer.
Cehennem ateşi bu ise eğer,
Sönsün bedenimde alev saçların.

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Saçların 2

Saçların...

Kara bulutlara nispet ediyor,
Sirtında şelale beter saçların.
Kamyona yük etsem ağır geliyor,
Kim ne derse desin, yeter saçların.

Bir gece yüzüme salsan da olur,
Sabahlara kadar kalsan da olur.
Savurup güllerden alsan da olur,
Bin eda burgulu tel tel saçların.

Dağlara yamaçtır, yaylalara yel,
Gerdanda heyelan ırmaklarda sel.
Yağmur duasında ne olursun gel,
Bir yaz fırtınası gibi saçların.

İsterim üstümde toprağım olsun,
Toprakta benimle birlikte solsün.
Süzülsün buluttan, sağıma dolsun,
Kabarmış gök gibi hırçın saçların.

Şimdi darmadağın olsa da her yer,
Vallahi de değer, billahi değer.
Cehennem ateşi bu ise eğer,
Sönsün bedenimde alev saçların.

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Salıncak

salıncak...

bir ömrü kucakta taşıdı durdu,
iplerine bayıldığım salıncak.
hovarda gönlümün limanı yurdu,
altmışımda ayıldığım salıncak.

çocukluk aşkımın biçimlendiği,
üstünde ruhumun şekillendiği,
kör düğümlerimin sicimlendiği,
yayım yayım yayıldığım salıncak.

sevdiğimin eteğini savuran,
mendil mendil kucağımı kavuran,
ellerimi çizik çizik yolduran,
bayramlarda sayıldığım salıncak.

Zafer Nuhoğlu

Seccade

üstadı alnından öpen seccade,
bu gece yatsıda beni de öptü.
Subhane Rabbiye'l-a'la dedimde,
dağlar seccademe bin kez diz çöktü...

ne küçük varlıkmiş adem'in oğlu,
upuzun uzanmış yatar dosdoğru,
bin yangın içinde kaynarken böğrü,
bulutlar ağladı, bir tas su döktü...

işte aşk böyle bir kitaba benzer,
her türlü benliği, aşk ile ezer.
ruhum, bilmem hangi kat gökte gezer,
bildiğim, yanımda hiç kimsem yoktu...

ben böyle sonumu beklerken köyde,
hasret cayır cayır yakarken bir de,
geç kalan sevgili, nerdesin söyle,
özlemin içimde vallahi çoktu...

gözümnden aksa da sabah namazı,
düşlerime yenik düşerim bazı,
okşar yanağımı sitemi, nazı,
her bad-ı sabada, kabrimin otu...
z.n. gülderen 2019

Zafer Nuhoğlu

Sedat zaltın'ın anısına

sedat zaltın'ın anısına...

uzatsam ellerimi usulca mezarına,
kapanan gözlerine baksam topraklar kat kat..
yanağına yaslanmış kehkeşanlar içinde,
yüzbin yıldız altında peygambere komşu yat...

şimdi baksam ardıma kim var mazide diye,
kim bu benim ömrümü bitiren yiye yiye.
heyhat! al sana gönlüm bu en büyük hediye,
akıbet yolun sonu ebedi istirahat...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Sehpa

karakalem...karakalem...
kapkara kara kalem...
boynuma astın gittin
fermanı karakalem...

Zafer Nuhoğlu

Seller gibi

Baharda çiçek olur örtersin tabiatı,
İncinmeyesin diye adım atamam yere.
Çisil çisil yağarsın doludan daha katı,
Çalar durursun beni karıştırır sellere...

Zafer Nuhoğlu

Sen

Kaçkar dağlarının yağmur bulutu,
İssiz ovaların rüzgârısın sen...
Şu yetim gönlümün vakarlı yurdu,
Ve bükük boynumun uğrağısın sen..

Zafer Nuhoğlu

Sen giderken

sen giderken

Dalga dalga tebessümün içimde,
Çalkalandı ve yaşlandı gözlerim.
Sen giderken ardından bakakaldı,
Yol boyunca çiğnediğin izlerim.

İlahi kanundan kaçırım sandın,
Bocaladın türlü renge boyandın,
Bir haz oldun ta göğsüme dayandın,
Seke seke seni sevdi sözlerim.

Irmak yatağında baştan kurudu,
Yosun bağlar diye kayaya vurdu,
Parmak parmak oldu çırpındı durdu,
Ellerine hasret kaldı ellerim.

Bakamaz dudağın aşka, buseye,
Hilalsin, değersin erişilmeye,
Omzunda ıslanıp köpürsün diye,
Saçlarında bulut oldu nefesim.

Parmaklık ardından bakar zindana,
Nurdan renk katarsın yaslı dünyama,
Tutsak hiç değildim özgürdüm ama,
Endamınla ağ ağ oldu her yerim...

z.n. 1979

Zafer Nuhoğlu

Sen giderken 2

sen giderken

Dalga dalga tebessümün içimde,
Çalkalandı ve yaşlandı gözlerim.
Sen giderken ardından bakakaldı,
Yol boyunca çiğnediğin izlerim.

İlahi kanundan kaçırım sandın,
Bocaladın türlü renge boyandın,
Bir haz oldun ta göğsüme dayandın,
Seke seke seni sevdi sözlerim.

Irmak yatağında baştan kurudu,
Yosun bağlar diye kayaya vurdu,
Parmak parmak oldu çırpındı durdu,
Ellerine hasret kaldı ellerim.

Bakamaz dudağın aşk-ı buseye,
Hilalsin, değersin erişilmeye,
Omzunda ıslanıp köpürsün diye,
Saçlarında bulut oldu nefesim.

Parmaklık ardından bakar zindana,
Nurdan renk katarsın yaslı dünyama,
Tutsak hiç değildim özgürdüm ama,
Endamınla ağ ağ oldu her yerim...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Sen yoksun

rüzgarın saydığı kum teneleri,
bereler yüzümü sen yoksun sevdam
sadağta durmayan yayda durmayan
gönülden gönüle bin oksun sevdam.

ben seni koymuşum başım üstüne,
bugünden yarına, bırakmam düne,
velevki bedenim yerde sürüne,
gün batsın ay doğsun sen haksın sevdam

el ele tutuşan iki pamukçuk
vadideki siste korkak ve uçuk
benimde bu siste ayarım bozuk
gel otur yanıma el baksın sevdam

sen beni bırakma elin eline
üzülürüm kahroluyorum ölürüm
dola beni diken diken diline
inme gelse yollarında yürürüm

yeterki bir sabah kapıya çıkıp
yoluma bir bakraç bir tas su döküp
o kuğu boynunu masumca büküp
sen bakiver, ta nereden görürüm.

Zafer Nuhoğlu

Seni

yağmurla birlikte yağarsın başa,
ıslatırsın ve sararsın bedeni..
adın dudağımda titrerken Nihan,
duyarım dilime ten veren seni...

baharda güz, güzde kışı sararım,
kible rüzgarından gider sorarım,
sabah olur, akşam olur ararım,
bulamam ruhuna gizlenmiş beni...

Zafer Nuhoğlu

Senin bahçen

sana gül topladım bizim bahçeden,
dikenine parmağımı doladım...
avucumu kase ettim toprağa,
gelene dek gözyaşımınla suladım...

Zafer Nuhoğlu

Senin gibi

Bocalayıp kekeledim hani dün
Senin gibi gördün dilim çaresiz
Şu paslı bahçemde minik bir türktün
Bülbül gibi gördün gülüm çaresiz..

Serin karanlıklar hep benim yerim
Korkarım kaçırım nefret ederim
Karda kan lekesi gönül tellerim
Veysel gibi gördün sazım çaresiz..

Kırım, Azeybaycan, Batı Trakyasın
Bir Kerkük, bir Musul, Bir Kafkasyasın
Asası elinde Taptuk Hocasın
Yunus gibi gördün sözüm çaresiz...

Manev ülkümsün bağıyım sana
İrkim nasıl hasret büyük Turana
Kafkas bayrağsın düşmüşsün Don'a
Şamil gibi gördün haccım çaresiz...

Zafer Nuhoğlu

Senin methin

Seni metheylemek neyime benim,
Sen Tanrı Dağının mağrur sisisin.
Viyanadan Orta Asyaya kadar,
Sen Turan elinin aşk perisisin...

Gözde uzak ülkü gönülde yatan,
Hüriyet aşkımı zincire vuran,
Kılıcı kalkanı defneye soran,
Sen minarelerin güvercinisin...

Sen Tuna boyunca yemyeşil yonca,
Sen bülbül otağı kırmızı gonca,
Sen hep ağlatırsın kendin gülünce,
Sen deli gönlümün zır delisisin...

Sen bir kızılma ülkü yolunda,
Sen demir kelepçe iki kolumda,
Sen günahsız melek başım ucunda
Sen gökte ayyıldız bayrakta kansın...

Sen yüce dağların tertemiz karı,
Sen iki gözümde yaş damlasisin...
Sen Atsız'a adaş bir bozkurt yarı,
Sen can içinde can yarı tanırımsın...

Sen hergün dünyamda kible rüzgarı
Sen bahara düşman insafsız kışsın...
Sen topraktan kaçan inatçı darı
Sen seraba giden çölde bir izsin...

Sen cana susamış zalim bir hançer,
Sen beden değil de ruh düşmanısın..
Sen içli Asena kabrimde siper,
Sen hayalde baki tatlı anısın...

Zafer Nuhoğlu

Senin sitemin

Senin sitemin

yunus gibi, benden içeri bensin.
ah-ü zârlarımı alıp gidensin.
o ilk göz ağrımda, hani namağlup,
vakarlı gönlümü mağlup edensin.

içime sığmayan kinimde şefkat,
musalla taşımada son ab-ı hayat.
dağların ardında kaybolan kat kat,
göğsümde uyuyup yanıp tütensin.

sitemi aşkınla, nazla ağlayıp,
mamlük yüreğimi közle dağlayıp,
karasabanına hançer bağlayıp,
şu çorak gönlümü ekip biçensin.

avazım, feryadım, çilem, nafile.
her sözün kinaye, her işven çile.
bir kulaç toprağın altında bile,
suyumu dökmeden, dönüp içensin...

Senin zülfikarın yılanın dili,
endamın hep nazlı, nazın afili,
olsan da sevdamin gönül katili,
dudağımda buse buse bitensin.

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Senin sitemin 2

Senin sitemin

yunus gibi, benden içeri bensin.
ah-ü zârlarımı alıp gidensin.
o ilk göz ağrımda, hani namağlup,
vakarlı gönlümü mağlup edensin.

içime sığmayan kinimde şefkat,
musalla taşımada son ab-ı hayat.
dağların ardında kaybolan kat kat,
göğsümde uyuyup yanıp tütensin.

sitemi aşkınla, nazla ağlayıp,
mamlük yüreğimi közle dağlayıp,
karasabanına hançer bağlayıp,
şu çorak gönlümü ekip biçensin.

avazım, feryadım, çilem, nafile.
her sözün kinaye, her işven çile.
bir kulaç toprağın altında bile,
suyumu dökmeden, dönüp içensin...

Senin zülfikarın yılanın dili,
endamın hep nazlı, nazın afili,
olsan da sevdamin gönül katili,
dudağımda buse buse bitensin.

Zafer Nuhoğlu

Sensiz

bedene boŖa yk hep dilsiz baŖım,
sktla örtülü tüm haykırıŖım...
nura ivilenmiŖ mahzun bakıŖım,
bu ne biçim yazı, yaradanım oy!

Zafer Nuhoğlu

Serander

serander

gönlüm gibi yaşlı, çıkmaz yarına,
güneşlere hasret kalmış serander.
çatısını almış papuçlarına,
dizlerine kadar salmış serander

yerle yeksanına bir rüzgar yeter
mazide kalmış damından beter
bir sevda peşinde yan yatmış bekler
ateşi, vuslata seçmiş serander.

Zafer Nuhoğlu

Sevdam

sen beni bırakma elin eline
üzülürüm kahrolurum ölürüm
dola beni diken diken diline
inme gelse yollarında yürürüm

yeterki bir sabah kapıya çıkıp
yoluma bir bakraç bir tas su döküp
o kuğu boynunu masumca büküp
sen bakiver ben nereden görürüm

Zafer Nuhoğlu

Sevdam 2

rüzgarın saydığı kum teneleri,
bereler yüzümü sen yoksun sevdam
sadakta durmayan yayda durmayan
gönülden gönüle bin oksun sevdam.

ben seni koymuşum başım üstüne,
bugünden yarına, bırakmam düne,
velevki bedenim yerde sürüne,
gün batsın ay doğsun sen haksın sevdam

el ele tutuşan iki pamukçuk
vadideki siste korkak ve uçuk
benim de bu siste temaşam bozuk
gel otur yanıma el baksın sevdam

Zafer Nuhoğlu

Sevdan

Bir sevda bu alev alev içimde,
Bir isyanki dilim tutsak diyemem...
Dikenli gül gibi şevkat var kinde,
Bir lokma bu açsam bile yiyemem.....

Zafer Nuhoğlu

Sin

sin

kalemmini eline al,
izgi izgi gel yaz beni..
bul ruhumu toprak toprak,
kerek kerek et, kaz beni...

Zafer Nuhoğlu

Son gidişin ardından

son gidişin ardından...

senin bu son vedan hazanda yaprak,
ağaçta bir başka, dalda bir başka...
ruhumla birlikte sürdüğün toprak,
üstümde bir başka, yolda bir başka...

bu hasret içimde iki umman su.
biri hep bulanık, biri duru su.
niyeti abdestim gönül dolusu
meshimde bir başka, kolda bir başka...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Son sevdama

son sevdama...

Bocalayıp kekeledim hani dün,
Senin gibi gördün, dilim çaresiz.
Şu yaslı bahçemde minik bir Türk'tün,
Bülbül gibi gördün, gülüm çaresiz..

Serin karanlıklar hep benim yerim,
Korkarım, kaçarım, nefret ederim.
Karda kan lekesi gönül tellerim.
Veysel gibi gördün, sazım çaresiz..

Kırım, Azeybaycan, Batı Trakyasın,
Bin Kerkük, bin Musul, bin Kafkasya'sın.
Asası elinde Taptuk Hoca'sın
Yunus gibi gördün, sözüm çaresiz...

Manevi ülkümsün, bağlıyım sana,
İrkim nasıl hasret büyük Turana...
Kafkas Bayrağı'sın, düşmüşsün Don'a,
Şamil gibi gördün, haccım çaresiz...

Zafer Nuhoğlu

Zafer Nuhoğlu

Son veda

son veda

her Őey boŐ dűnyada iŐte her Őey boŐ,
gűndűzler gűzűme perde, sevdiĐim.
ister geri yűrű, ister űne koŐ,
yaş kemale erdi serde, sevdiğim.

geceler elimi alıp sıklmıyor,
amalar bir daha dűnűp bakmıyor,
aŐk, aŐk dedikleri gűnűl yakmıyor,
yigitlik kıyl-ű kal erde, sevdiĐim.

kűyűn eteĐinde insan seli var,
yakasız gűmlekli adama bakar,
her hűznűmű kible rűzgarı savar,
deva bulunmuyor derde, sevdiğim.

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Son yaşım

son yaşım

tarumar olmuşum heyhat bana ne,
doğduğuma pişman etti son yaşım.
geceler inince bir de gözüme,
karanlık dünyama yetti son yaşım.

dizlerim düz yolda zlverdi,
babam, dedem için öyleydi derdi,
güzergah-ı ömrüm sona mı erdi,
aldı da kiblemi gitti son yaşım.

hüzün dolu olsa bile geçmişim,
haşa. ya! bir kere of dememişim.
beņ, benim sahibim değil elmişim,
sağ yanım üstüne itti son yaşım.

şimdi ben burada mahzun ve zgn,
yalnızım, zlemim mazi oldu dn.
verdiğin yıllarla öğün de öğün,
yeniden doğdum bak, bitti son yaşım...

Zafer Nuhoğlu

Son yaşım 2

son yaşım

tarumar olmuşum heyhat bana ne,
doğduğuma pişman etti son yaşım.
geceler inince bir de gözüme,
karanlık dünyama yetti son yaşım.

dizlerim düz yolda zlverdi,
babam, dedem iin öyleydi derdi,
güzergah-ı ömrüm sona mı erdi,
aldı da kiblemi gitti son yaşım.

hüzün dolu olsa bile gemişim,
haşa. ya! bir kere of dememişim.
beņ, benim sahibim değil elmişim,
sağ yanım üstüne itti son yaşım.

şimdi ben burada mahzun ve zgn,
yalnızım, zlemim mazi oldu dn.
verdiğin yıllarla öğün de öğün,
yeniden doğdum bak, bitti son yaşım...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Son yolcu

son yolcu

alemi ervahtan böyle doğmuşum,
iksiri sevdanda beni bulmuşum,
topraktan gelmişim ve doğrulmuşum,
al götür canının çektiği yere,

dostları terketti hep üçer beşer,
her vuslat düştüğü sinede pişer,
sen yoldaş olmazsan sırt üstü düşer,
son nefesinin yettiği yere,

vuslatı içinde berrak, tertemiz,
çıplak bedeniyle yetim, kimsesiz,
birakma makbere böyle sahipsiz,
ardından göz gezdir gittiği yere.

hiç uzak zannetme, ışık göründü,
o delikanlılık, evvelsi gündü.
güneşinden sonra mehtapta söndü,
karanlıklar doldu yattığı yere.

gel beni dinlede seni razı et,
veren el alandan evladır elbet.
üç kürek toprak at, sonra da terket,
tevhidi kelamın bittiği yere.

z.n. çanakkale / 2020

Zafer Nuhoğlu

Sona doğru

sona doğru...

bir yağmur bulutu boşaldı bugün,
boşaldı başıma, omuzlarıma.
hasret kalacağım belli idi dün,
maziden atıye kalanlarıma...

özlemin içimde dinmek bilmiyor,
ayrılık çeşmesi içimi yiyor.
bir yıl yaşıyorum, on yıl geliyor,
tez yaklaşıyorum, yarınlarıma...

esselatü bize yabancı değil,
eğil asi gönlüm toprağa eğil.
bu son hakikati sen de rüya bil,
ancak inanırsın yalanlarıma...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Şair ruhlum

şair ruhlum,

unuttun; küstürdün anılarıma,
yapayalnız kalan yarınlarıma,
çıkıp bir yerlerden gelsen yanıma,
otursan şöylede, aşımı bölsem...

yağmurlar yağarken dışarda şimdi,
yağmurlara sorsam o gelen kimdi,
ister seher vakti ister ikindi,
yalan gelişini gerçekmiş bilsem...

sabah rüzgarıyla kapımı çalsan,
boynuma sımsıkı bir de sarılsan,
aç dudaklarımdan buseler alsan,
beklemeye doyduğumu bir görsem,

gelsen bu son gece, sensin sahibi,
son gece üstüme örtsen mağribi,
uyusan göğsümde kalp krizi gibi,
inziva evimde öylece ölsem...

z.n. şevketiye

Zafer Nuhoğlu

Şalvarın donun

şalvarın donun

akarsa paçandan şalvarın donun,
yar olur dizine sadık bastonun.
terkeder yakınının yarü ağyarın,
bir mezar taşına yazılır sonun...

Zafer Nuhoğlu

Tema'la-i sin

temaşa-i sin

üstad'ın mezarını koklayan o pis böcek,
yakında, çok yakında gör bana da gelecek.
hangi sonsuzluklarda yolculuklar ettin de,
böyle bir harabiyet yaşamışsın diyecek...

ey bedenim, mezarda kibleye karşı duran,
şimdi nerde o kanın, damarında kuduran...
sis gibi üzerime çullanan kara duman,
küllerinden doğmaya başlamışsın diyecek...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Tür keş

türkeş,
devranda binbir tür keş!
kanım dondu baharda,
mezarından kalk, türkeş!

Zafer Nuhoğlu

Türkeş

türkeş,
devranda binbir tür keş!
kanım dondu baharda,
mezarından kalk, türkeş!

Zafer Nuhoğlu

Unuttun

unuttun !

ben seni severken sen çocuk idin,
utangaç gözlerin yerde gezerdi.
dudağına nazlanırdı kalemin,
döner defterine beni çizerdi

o günler yeşeli tuhaf saçların,
yağmurlarda kalem olan kaşların.
hedefine gösterdiğin taşların
başımın üstüne otağ kurardı.

şimdi bak evlendin ne gelin oldun,
güller hep solarmış güllere uydun,
aklımdan çıkmazı aklıma koydun,
unuttuğun benim, dünün ezberdi.

unutur mihriban, mihriban mısın,
yattığın gönlümde bir yalan mısın,
esersin, gürlersin hep tufan mısın,
hani tebessümün bana benzerdi...
z.n. ocak/2019

Zafer Nuhoğlu

Uzatsam ellerimi

uzatsam ellerimi usulca mezarına,
kapanan gözlerine baksam topraklar kat kat..
yanağına yaslanmış kehkeşanlar içinde,
yüzbin yıldız altında peygambere komşu yat...

şimdi baksam ardıma kim var mazide diye,
kim bu benim ömrümü bitiren yiye yiye.
heyhat! al sana gönlüm bu en büyük hediye,
akıbet yolun sonu ebedi istirahat...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Üşüsün

üşüsün...

gözyaşın kalbinden akarsa bir gün,
bırak yanağından uykuma düşsün...
yastığımla beni yalnız bırakıp,
hep peşinde gezen rüyam üşüsün...

çiçekten çiçeğe gezen kelebek,
o uğur sembolü kırmızı böcek...
sanal sevdamdaki katı taş bebek,
gece karanlıkta mehtap üşüsün...

yol çizgisi aşk, yüreği yakmada..
hançer hançer kalpten kalbe akmada,
hayalim ol, hiç ardına bakma da,
soğuk suya düşen gölgem üşüsün...

Zafer Nuhoğlu

Vuslat

her lahza içime aydınlık dolar,
cemalin aklıma gelince senin...
hasretine doyar mıyım bilemem,
bir gün vuslatına erince senin...

Zafer Nuhoğlu

Vuslat 2

evlatla vuslat

bir bad-ı saba gibi saçlarından tutsam da,
şöyle yanaklarını efil efil okşasam.
kucağında sefil bir çocuk gibi yatsam da,
sabahın fecri ile usul usul uyansam...

gurub vakti sonsuza diksem kör gözlerimi,
yıldızların ardına baksam, arasam seni,
defter-i kebirle nakşetsem sözlerimi,
upuzun senin gibi, sağ yanına yaslısam...

anlatamam bugün ben, hiç bilmediğim beni,
söz bitse, kelâm bitse, boyunu geçse eni,
ah bir bulsam, bir bulsam, yüreğinden seveni,
düşsem balıklı göle, el ellerinde yansam...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Yağmur

yağmur

Yağmurla birlikte yağarsın başa,
Islatırsın ve sararsın bedeni...
Adın dudağımda titrerken Nihan,
Duyarım tenime ten veren seni...

Zafer Nuhoğlu

Yağmur altında

kirli saçlarını rüzgara vermiş,
parmak parmak ümidini tarıyor!
yeter, yeter dedim, yeter ağlama,
bir damla yaş, bin bedeni yakıyor...

Zafer Nuhoğlu

Yağmur bulutu

kaçlar dağlarının yağmur bulutu
issiz ovaların rüzgarısın sen
sevdalı gönlümün vakarlı yurdu
ve kırık kalbimin uğrağısın sen

yüzündeki matem yakar sinemi
göz kapaklarıma sorarım seni
son nefeste duymak için tenini
yasinim fatiham uçmağısın sen...

Zafer Nuhoğlu

Yağmur yağarken

Ufuk çizgimizde kara bir anı,
Sahurda aradı yağmur yağarken...
Bizim köyde bugün sabah ezanı,
Sensiz okunmadı, yağmur yağarken...

Bin ömrü beyhude yıktın, geçtin sen.
Hep seçilen idin, sattın, seçtin sen.
Bu utançla beni, yaktın, biçtin sen.
Nasıl kurutursun, yağmur yağarken...

Topraktan gelmişim, korkar mıyım hiç.
Toprakta gözümü, kırpar mıyım hiç.
Ahh... yarı tanrıya tapar mıyım hiç.
Böyle süklüm püklüm, yağmur yağarken...

Zafer Nuhoğlu

Yağmur Yağmur

yağmur yağmur...

benim de sevdiğimin,
dağlar kızı gibi bir adı vardı...
deli şelaleler gibiydi saçları,
omuzlarından akardı.

karanlık akşamlar gibiydi gözleri,
bulutsuz gecelerde dolunay gibi bakardı.
hece hece görüşürdük,
adım gibiydi yolları.

bırakmış gitmiş dediler
beni artık sevmiyormuş
başkasını saracakmış
kefene mahrem kolları...

çocuk gibi damla damla ağlarken
bulutlar kıskanırdı gözlerimizi...
yağmur yağarken ıslanır, üşürdük
çökerdik mezar mezar
karanfillerle yıkardık yüzlerimizi...

evleniyor biliyorum.
anıyor beni yağmur yağarken, diriliyorum...
her son bahar geldiğinde
yağmura karşı yürüyorum...
her beyaz gelinlik gördüğümde
ölüyorum, ölüyorum...

Zafer Nuhoğlu

Yağmurda

kalbimdeki tutsak yakar sinemi,
ben yağmur yağarken sevmişim seni...
son nefeste duymak için tenini,
kendi ellerinle öldürür müsün...

Zafer Nuhoğlu

Yağmurlar

zaman nasılda geçiyor,
atilla hiç gelmeden...

Yağmurları ip ip topla,
Sar boynuna hocam beni.
Kopar daldan yaprak yaprak,
Ser yoluna hocam beni...

Gündüzlerde gecelerde,
Cümlelerde hecelerde,
Adım başı köşelerde,
Gör yanında hocam beni...

Küçüldüm de sona geldim,
Bak doğduğum ana geldim,
Mezarında sana geldim,
Al yanına hocam beni...

Bilmez misin ne haldeyim,
Özleminle kederdeyim,
Bir ben yalnız seninleyim,
Bil sağında hocam beni...

Bu ayrılık ölüme eş,
Kerbelanın çölüne eş...
Zulüme eş, zulüme eş,
Duy dünyadan hocam beni.

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Yağmurun saçları

yağmurun saçları...

bir fırtına geçti önümden azgın,
ardından baktım da yabancı geldi.
süpürdü götürdü mal varlığımı,
götürdü zira bu habersiz seldi.

bu düğün ırağı yakın eyledi,
hiç ummadıklarım yanıma geldi.
dehşetti, dost düşman hep birlikteydi,
herkes birbirine el omuz verdi.

yağmurun saçları çözüldüğü an,
bu rahmet sadece banadır de kan,
ey gönlüm kandiğin uykudan uyan,
kim derdi, son veda zamanı geldi.

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Yağmurun saçları 2

yağmurun saçları...

bir fırtına geçti ömrümden azgın,
ardından baktım da yabancı geldi.
süpürdü götürdü mal varlığımı,
götürdü zira bu habersiz seldi.

bu düşün ırağı yakın eyledi,
hiç ummadıklarım yanıma geldi.
dehşetti, dost düşman hep birlikteydi,
herkes birbirine el omuz verdi.

yağmurun saçları çözüldüğü an,
bu rahmet sadece banadır de kan,
ey gönlüm kandığın uykudan uyan,
kim derdi, son veda zamanı geldi.

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Yaşlar

Çılgın çılgın akar o, yatağına aldanma,
Eğil bak yosun tutmuş dağda vahşi kayalar...
Serilerek öptüğü dumanlı yaylalarda,
Gönlüme örtü olur, gece olur ovalar...

Zafer Nuhoğlu

Yoksun

yoktun işte

yoksun işte...yoksun işte...
bin kez baktım, yoksun işte.
dün almaya gelmiştimde,
geçen günde,yoktun işte...

Zafer Nuhoğlu

Yolun sını

uzatsam ellerimi usulca mezarına

kapanan gözlerine baksam topraklar kat kat,
yanağına arkadaş kehkeşanlar içinde
yüzbın yıldız altında
peygambere komşu yat

şimdi baksam ardıma kim var mazide diye
kim bu benim ömrümü bitirdi yiye yiye
heyhat al sana gönlüm bu en büyük hediye
akıbet yolun sonu ebedi istirahat...

Zafer Nuhoğlu

Yorulsam

aylar geçse aramasan, sormasan,
yollarını özleyerek yorulsam.
iki yana salıversen sarmasan,
kollarını özleyerek yorulsam.

umursamaz hallerinden sözünden,
cenazemde bile glen yüzünden,
baharından, hazanından, gözünden,
yıllarını özleyerek yorulsam.

ey sultan-ı sinem, ey aşkım benim,
rüzgarına yoldaş külden beterim,
yeterki sen kov, boyun eğerim,
nefretini özleyerek yorulsam.

sen son gl'i zarım, sen ulvi sevdam,
turanım, hayalim, lkc davam,
bin parça kalbimle, bin defa kavgam,
barışını özleyerek yorulsam.

gün boyu yatırsan dizin üstüne,
meftun kılsan, tutsak, serhoş ttsne,
glgen düşse makberimin üstüne,
bedduanı özleyerek yorulsam.
z.n.

Zafer Nuhoğlu

Yuh de...

masum bakışında hileni gürdüm,
aldanırsam sana, kanarsam yuh de.
terk ederek beni evlensen bile,
üzülürsem sana, yanarsam yuh de.

bin türlü entrika, bin çeşit hile,
her sözün hakaret, her sözün çile.
yılana çıyana yem olsam bile,
orman ol dalına konarsam yuh de.

kucağımda adın susuz kalsa da,
ak orkidem, sararsa da, solsa da;
yanakların anzer balı olsa da,
bir nefes, bir lokma banarsam yuh de...

bayramdan bayrama mezar taşıma,
yasinlerle, fatihayla karşıma
dolunayı taç etsen de başıma,
yüzümü yüzüne dönersem yuh de...

o kadar kırdın ki, o kadar beni,
değişmezdim yarı tanrıya seni...
dudağımda bulut olan buseni,
yağmur yağarken de anarsam yuh de...

Zafer Nuhoğlu

Zaar

ilk bahar, ilk aşka benzermiş zaar,
onda vuslat yoktur, sonu son bahar.
erikler gelinlik giydiği zaman,
benim son düğünüm gurub'ta doğar...

Zafer Nuhoğlu

Zeki eliköz'e

Zeki eliköz'e son veda...

bir ınar vardı bende,
dallarını su yudu.
ne ileler bedende,
uyudu da uyudu...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Zeki taşının ardından

salih zeki taşı'nın ardından...

gece gündüz kr kuyuda su yatar,
damla damla tüketilir, kin tutar,
sabahsız geceler koynuma batar,
Ölüm nedir, ne değildir? de hele...

z.n.

Zafer Nuhoğlu

Zülüflerin

kader seni bugün elimden aldı,
güneşim batmadan ufukum karardı,
her yağmur yağarken gönlüm arardı,
şimdi zülüflerin aç kara gözlüm...

Zafer Nuhoğlu